

Petru Racolța

RACOLȚISME

Petru Racolța

Racolțisme

Puncte de sprijin

Cuvânt înainte: Issabela Cotelin

Cristian PlusArt

Malu Mare, 2026

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

RACOLȚA, PETRU

Racolțisme : puncte de sprijin / Petru Racolța ; cuv. înainte:

Issabela Cotelin. - Malu Mare : Editura Cristian Plusart, 2026

ISBN 978-630-6803-08-8

I. Cotelin, Issabela (pref.)

821.135.1

Copyright © Editura Cristian PlusArt

Imaginea și grafica copertei. Editura Cristian Plusart,
cu elemente Canva și suport AI

Editura Cristian PlusArt,
str. Gutuilor nr. 3,
207365, Malu Mare, Dolj, ROMANIA
Facebook: Cristian Plusart
e-mail: contact@cristianplusart.ro
tel.: +40.732.740511

Gânduri de bun-venit

Cu Petru Racolța e poveste literară lungă. Îl cunosc de multă vreme scriind, el începând această îndeletnicire cam cu tot atât de mult timp înainte de a-l cunoaște eu.

Și scrie foarte bine, iar această afirmație o fac în dublă cunoștință de cauză, deoarece am avut ocazia, în afară de a citi, și de a lucra „din culise” la câteva dintre cărțile lui, cunoscându-l și astfel. Unu-i omu-n pijama, altu-i omul la costum – iată cum, vrând-nevrând, în preajma lui aforismul vine singur! – , dar Petru și acasă cred că stă în frac. Acasă însemnând, firește, casa scrisului, unde textele lui sugerează din stadiul de manuscris calitatea produsului final, necesitând retușuri minime.

Iar cel mai bine scrie romane. Romanele lui sunt compatibile cu rafturile oricărei librării ori biblioteci de soi. Compune și poezii, fiind – iarăși spre bucuria mea! – adept, în general, al versului clasic și din când în când merge la locul de joacă al literelor, dându-și întâlnire acolo cu haikuul și epigrama.

Însă acum, ca să nu mai lungesc vorba, chiar dacă lui, ca maramureșean get-beget, poate că i-ar plăcea, debutează și în cea mai scurtă formă de literatură epică pe care o avem: aforismul. Este vorba despre un debut în volum – o

parte dintre aceste aforisme au fost cuprinse deja în câteva reviste și antologii (unele fiind chiar premiate la Tecuci, locul unde anual, începând din 2017, se desfășoară Festivalul Internațional al Aforismului), iar altele pe blogul personal (racoltapetru6.com), unde atât de mult îi place să stea la taclale cu vizitatorii, ușa virtuală a acestuia fiind deschisă permanent.

Ce-l recomandă în mod deosebit în colecția de aforisme de față este, după părerea mea, înțelepciunea șugubeață, dar și ușurința cu care lasă impresia le-ar scoate din joben atunci, pe loc, în timp ce se conversează cu interlocutorul. Și n-ar fi de mirare, având în vedere cât de bine mânuiește cuvântul scris în celelalte laturi ale acestei arte. Totuși, rămâne de apreciat această dexteritate, deoarece, cât de bun ar fi un scriitor, nu e deloc obligatoriu ca el să exceleze și în sinteză (aforismul asta fiind, în esența lui, o sinteză – Leonid S. Sukhorukov îl definea chiar drept *un roman de un rând*), mai ales după ce s-a dovedit un analitic în alte împrejurări și, precum în cazul de față, un maestru în proza de cursă lungă.

Din punct de vedere tematic, Petru Racolța este un mare umanist. El ia în seamă tot ce-l înconjoară și este legat de om. De la obiceiuri proaste, cu precădere vicii, la mari simțăminte omenești, de la observații mărunte, dar inteligente, la marile întrebări ale ființei umane, de la valori spirituale la cele materiale, nimic nu-i este străin, nimic nu este de neabordat. Iar în toate cele se arată a fi când romantic, când pragmatic, când seducător, când mucalit,

însă *per ansamblu* rămâne un mare umanist, tratând omul cu o dragoste subsidiară care se resimte în fiecare reflecție citită.

Dacă l-am asemui cu o perlă, aforismul ar putea fi „intrusul” la care mintea omului lucrează temeinic pentru a-l izola de restul gândurilor și a „scăpa” de el, transformându-l, în schimb, într-o mică bijuterie cu strălucire de sine stătătoare. Iar această bijuterie, cu cât pare mai simplă la prima vedere, cu atât mai complicat a fost de șlefuit pentru a ajunge în forma în care a ajuns în cele din urmă la consumator (*recte* cititor).

În final, câteva considerații și despre termenul de *racolțisme*, folosit aici. Am să scot la iveală un fapt din aceleași culise de care vorbeam mai devreme, dezvăluind că, deși folosit atâta vreme pe blog, autorul s-a temut cumva să-l păstreze și aici, în carte. Nu și-ar dori – în modestia lui (n.r.) – să pară o aroganță literară sau ceva de genul... *Ba să pară*, i-am răspuns și-n gând, și tare, deși nu aroganță, ci mai degrabă aș spune că e curaj în acest gest. Iar curaj merită să ai într-o lume în care ești inexistent dacă taci și abia vizibil dacă vorbești în șoaptă (alt aforism, *sic!*). În plus, atâtea titluri seamănă azi între ele și, pe de altă parte, cu vechile, clasicele titluri încât a găsi unul original poate fi o aventură egală cu găsirea unui subiect încă neabordat...

Cu bună știință am ales să nu dau exemple concrete, așa cum se obișnuiește într-o prefață, din prezenta colecție, deoarece nu vreau să rețin mai mult decât e necesar atenția

cititorului și nici să-i îngrădesc cu nimic emoția de a le descoperi el însuși unul câte unul, așa cum li se cuvine. Bun venit, prin urmare, racolțismelor în împărăția aforismelor din marele tărâm al literaturii!

Issabela Cotelin

Așadar, racolțisme

Ferește-te de opriri, că pornirile sunt grele.

Vei muri cu adevărat doar dacă tu crezi asta.

E greu să ierți, dar și mai greu e să te convingi că ai iertat.

A ajuns om mare cățărându-se numai pe oameni mici.

Oamenilor le place să fie vrăjiți, de aceea s-au inventat cuvintele.

Toată lumea vrea schimbare, dar fiecare în alt fel. De aceea se face atât de greu.

Iubirea e nemuritoare, doar iluziile unor iubiri se sting.

Fericirea se deprinde și apoi se clădește, nu se cucerește și nici nu se primește în dar.

Nu săpa groapa altuia, convinge-l să și-o sape singur.

Dacă banul e ochiul dracului, atunci băncile sunt lăcașurile Satanei.

Ai parte, ce-ți mai trebuie carte?

Orice meserie devine plăcută dacă o stăpânești bine.

Să nu regreti trecutul, ci să fii convins că ai ales întotdeauna drumul cel mai bun.

Cu cât sunt mai grele vremurile, cu atât sunt mai gustate bancurile inspirate de ele.

Mai bine riscăm să murim căzând din zbor, decât să ne stingem tânjind după aripi.

Alergând după fericire, riști să rămâi mereu nefericit. Te găsește ea atunci când ești pregătit să o cunoști.

Banii, celebritatea și iubirea obținute cu ușurință nu sunt de durată și pot aduce mai mult rău decât bine.

Paradele de modă au rolul să ne arate ce ar fi deplasat să îmbrăcăm.

Doar cei care au suferit de boli știu cu adevărat cât de valoroasă e sănătatea.

Dacă îți înveți aproapele să lupte, s-ar putea să fii una dintre viitoarele lui ținte.

Boala vine mai repede atunci când te tot gândești la ea, fericirea dimpotrivă.

Deși viața e neprețuită, unii și-o vând pe-o nimica toată.

Orice om poate ajunge un Superman, dacă găsește ochii potriviți care să-l descopere.

Nu poți fi numit artist adevărat până nu ești etichetat astfel de un alt artist, recunoscut deja.

Mai multe biserici nu înseamnă neapărat mai multă credință.

Omul e singura ființă care-și dă seama că va muri, dar numai el speră în nemurire.

Culorile sunt note muzicale pentru ochi.

Folosind mult telefoanele, ne apropiem virtual de cei îndepărtați, dar ne îndepărtăm de cei de lângă noi.

Dragostea e precum arborele, cu atât mai puternică, cu cât și-a dezvoltat rădăcinile timp de mai mulți ani.

O burtă de bere poate fi urmată de mai multe dureri de cap.

Fiecare om se crede deștept, numai că unii reușesc să o și demonstreze.

Jurnaliștii de astăzi sunt precum norii: se descarcă după cum bate vântul.

Un adevărat patriot luptă pentru democrație chiar dacă el o duce bine, dar vede cum mulți alți compatrioți o duc rău.

Impozitele reprezintă taxa de protecție pe care o plătim statului, ca să ne lase în pace.

Dacă e nevoie să tot spui „te iubesc”, înseamnă că nu te pricepi să o arăți.

Oamenii sunt ca planetele: pot arăta minunat din depărtare, dar după ce ajungi la ele constăți că n-au atmosfera necesară pentru viață.

Oricare geniu poate să pice de prost câteodată, la fel cum orice prost poate să aibă câte o sclipire de geniu.

Drumul vieții are indicatoarele lui, doar că suntem prea absorbiți de trafic pentru a le observa.

Modestia este cel mai onorabil motiv de mândrie.

Omul se crede mereu atât de nedreptățit, încât ar face recurs și la Judecata lui Dumnezeu.

Doamne ferește-ne de politicienii corupți, că de tâlhari mai putem scăpa și singuri!

Suspansul e un rău necesar, ca un exercițiu pentru imaginație și o trambulină pentru speranțe.

Răsăritul și apusul vieții sunt esențiale, restul e o aventură.

Drumul spre normalitate trece prin multe răscruci care ne pot devia. Doar după ce le deslușim, putem ajunge pe calea cea bună.

Cei mai mulți scriu pentru că știu să o facă sau pentru că au ceva de spus, dar puțini sunt aceia care știu să scrie și au și ceva interesant de împărtășit.

Cele mai fericite evenimente nu le poți programa dinainte, ci le contabilizezi după.

Oricât de mare ți-ar fi credința în Dumnezeu, e recomandabil să te asiguri înainte de a traversa drumul.

Cine nu a pierdut niciodată nu poate cunoaște adevărata valoare a victoriei.

Poate fi foarte greu să trăiești în singurătate, dar e aproape insuportabil să te simți singur.

Iubirea poate fi o binecuvântare, dar nu întotdeauna pentru ambii parteneri.

Am trecut prin viață, dar acum stau și mă întreb dacă am trăit-o cu adevărat.

Cine nu știe să piardă nu merită nici să câștige.

Pentru fiecare iubire se naște o muză care se exprimă prin artă.

Chiar și pentru libertate trebuie să fii pregătit, altfel îți poate dăuna.

Dacă vrei să te bucuri de strălucirea luminii, trebuie să treci întâi prin întuneric.

Primul semn de acceptare a robiei în fața femeii e când îngenunchezi pentru a o cere de nevastă.

Să nu uiți niciodată că, dacă o să trăiești destul, o să uiți aproape totul.

Când femeile pretind să fie egale cu bărbații, se referă la cei care conduc, nu la cei conduși de alte femei.

Numai un om deștept poate să se prostească uneori.

Bogăția te înfrânează, sărăcia te îmboldește la realizări.

Nu toată lumea își permite să renunțe la carne, cei nevoiași speră să guste din ea.

Cine nu își prețuiește bătrânețea, înseamnă că nu și-a împlinit viața.

Nu contează câte dureri ai, mai important este câte poți suporta.

Aplauzele sunt benefice nu numai pentru cei cărora le sunt dedicate, ci și acelor care bat din palme.

Mai bine să ascuți de sfaturi înainte de a greși, decât să poți da sfaturi după ce ai pățit-o.

Suntem atât de năpăstuiți, încât până și icoanele au început să ne plângă de milă.

Să nu confundăm șmecheria cu inteligența. Șmecherii se bazează pe naivitatea oamenilor, cei inteligenți – pe calitățile lor.

E mai dificil să recunoști minunile atunci când ești înconjurat de ele. Fă un pas înapoi și descoperă-le pe rând.

Dacă te trezești că dimineață îți răsună în minte o melodie, înseamnă că subconștientul ți-a dansat pe ritmul ei în timpul somnului.

Bucură-te de bucuriile celor din jur și astfel vei învăța să-ți găsești propriile bucurii.

Dacă dragostea nu se poate cumpăra, sunt destui din aceia care se mulțumesc cu simularea ei.

Când afirmi că ți-e frică doar de Dumnezeu, nu uita că încă trăiești pe lumea asta, a oamenilor care te judecă.

Dacă îmi tot spui ce gândești despre alții, pot să presupun ce părere ai și despre mine.

Poți să obții profit din orice, dar când îți vinzi sufletul vei ieși întotdeauna în pagubă.

Cel mai temeinic sfat e acela pe care îl dai prin exemplul personal, nu prin cuvinte.

Există oameni și oameni, printre care poți întâlni și oameni adevărați.

Nici măcar meteorologii nu pot anticipa cu exactitate vremea, însă toată lumea se pricepe să prezică vremurile.

Pentru a nu ajunge să numeri kaloriile din farfurie, începe prin a-ți număra îmbucăturile duse la gură.

Stau și mă întreb care au fost *vremurile bune* despre care tot se pomenește. Pentru că dintotdeauna ne-am plâns cât de greu o ducem.

Cu cât e mai mare dragostea, cu atât se termină mai repede. Ca orice lucru valoros din viață.

Ideile se aseamănă cu păsările, așezându-se doar în mințile cu ramuri primitive.

Într-o societate în care aparențele sunt preponderente, adevărul poate deveni un inamic de neiertat.

Florile sunt cele mai frumoase creații pe care natura a reușit să le modeleze.

Nu te preocupa de alegerile făcute de alții, ai destule de făcut pentru viața ta.

Am făcut o înțelegere cu Timpul: eu nu-l cert că trece prea repede, iar el mă lasă să îmbătrânesc liniștit.

Când auzi vorbe prea mari, e clar că faptele așteptate o să se împiedice în ele.

Oricât de săracă ne-o fi fost copilăria, ea se transformă într-o mare bogăție pe măsură ce îmbătrânim.

Îmi place să cred că dețin cumpătare, dar sunt cumpătat și în această credință.

Orice activitate care ți se pare un chin poate deveni o plăcere dacă găsești metoda prin care să o abordezi.

Decât să trăiești într-o țară mare și bogată, mai bine într-una cu conducători competenți.

Dreptatea și adevărul pe care le regăsești în sinea ta sunt mai presus decât cele oferite de judecata altora.

Oamenii au evoluat foarte mult de-a lungul mileniilor. Azi nu se mai omoară între ei cu sulița, ci cu drone și rachete